

פ ר ו ט ו ק ו ל מס. 4/

מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה, יום ו'
י"ד באב תשל"ד - 2.8.74, משעה 9.00.

(בתל-אביב, במרכז לשלטון מקומי)

נ ו כ ח י ם - חברי הוועדה:

יוסף תמיר - היו"ר
נ. אליעד
י. בארי
א. הרליץ
א. ורדיגר
מ. הכהן
ב.צ. קשת
י. שמיר

מוזמנים:

מר שפט - משרד הפנים
מר דש - " "
מר קלוגמן - " "

מזכיר הוועדה:

י. ברזני

ר ש מ ה :

שולמית פרג

בסדר-היום: חוק הרשויות המקומיות (תרנים לאנטנות טלוויזיה ורדיו).
תשל"ד-1974.

היו"ר י. תמיר:

אני פותח את הישיבה.

אני רוצה להזכיר לחברים שבדיון שנפתח לפני מספר ימים על חוק רשויות מקומיות (תרנים לאנטנות טלוויזיה ורדיו) אנחנו עברנו על שלושת הסעיפים הראשונים ללא תקונים. היתה סימן שאלה לגבי הסעיף הרביעי שאליו צמוד הסעיף החמישי.

לגבי סעיף 5(ב) לא היו הערות;

לגבי סעיף 5(ג) המלים "חזית הבית" יושמטו.

כך נשאר הוויכוח לגבי סעיף 6 שנוגע בסעיפים הקודמים. עד כאן עסקנו בישיבה הקודמת. (נ. אליעד: בסעיף 3 אמרנו שזה יהיה בשכונה וברחוב) החקון הזה נחקבל, ואכן זה חוקן.

בקשר להתנגדויות אמרנו שהיועצים

המשפטיים יביאו לנו מחשבות.

מר קלוגמן:

לגבי התנגדויות אינני יודע מה יאמר חברי שפט. אני התייעצתי בעניין זה.

הייתי רוצה להביא עוד נימוק: יש אזורים גדולים בארץ שמצויים תחת שליטה של גופים גדומים, כמו "עמידר". באזורים כאלה לא ניתן הדבר. עמידר תצא מהתמונה, שכן לא יצאו מהעניין של ההתנגדויות. הם לא יקבלו בחזרה מהדיירים. הזכות הזו שעליה דברנו בישיבה הקודמת בולטת גם במקרים כאלה.

נ. אליעד:

מה תעשה רשות מקומית? מי זו הרשות המקומית? מי מחברי המועצה יהיה מוסמך?

מר קלוגמן:

כל הדבר הזה יוסדר בתקנות, והן תהיינה מפורטות. יהיה אדם מסויים שיטפל בזה.

מר שפט:

הוועדה הזו תהיה זהה לוועדת התכנון והבנייה.

מר דש:

לא תמיד הרשות המקומית, אלא תהיה ועדה מקומית.

היו"ר י. תמיר:

זה דבר ששיר לתקנות.

סעיף 4 - א ו ש ר

מר קלוגמן:

אני רוצה להביא מחדש את מהותו של סעיף 6: בסעיף 5 יש פירוט ההודעה על ביצוע. זו הודעה שנשלחת לאנשים שרוצים להפעיל את החוק. בסעיף 5(ב) יש דרישה להסרת הדברים הקיימים; בסעיף 5(ד) יש דרישה להקמת תורן מרכזי לבית או תורן מרכזי לכל חדר מדרגות שבבית, הכל בהתאם להחלטתה לפי סעיף 2, וכו'.

זאת אומרת, שהאיש מקבל הודעה - האחת, להסיר את החוקן הקובע בחוק, והשניה - במידה ואין תורן אזורי, אז הוא

מר קלוגמן:

נדרש להקים. הוא צריך להפעיל את החוק במידה שאין תורן לדיירים. ואם לא הסיר את התורן תוך המועד שנקבע, רשאי הרשות המקומית להסירו באמצעות עובדיה. אבל הענין הזה לא יכול לבוא על חשבוננו של אותו פרט בלי שיאפשרו לו חיבור. הרשות המקומית חייבת לשים תורן מרכזי.

בסעיף 6(א)(1) כתוב: קיים באותו בית תורן מרכזי שניתן עליו היתר על פי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, או שקיים באותו אזור תורן אזורי, וניתן לחבר לתורן מרכזי או אזורי כאמור את האנטנות שעל התרנים שהוחלט להסירם, או הוקם תורן כאמור בידי הרשות המקומית".

נניח, שהאנשים מסרבים להסיר את התרנים, במקרה כזה המועצה - בהתאם לסעיף 6 - מסירה. הסמכות הזו ניתנת בסעיף 8. החוק בנוי על דרישה לפי סעיף 5. ההגבלה באה בסעיף 2, ובסעיף 5(ד) באה גם ההסרה. והיא, אם לא ימלא את הדרישה הזו, אז המועצה המקומית לפי סעיף 6 חייבת להקים את התורן.

אם לא הסיר ולא הקים תורן, אז הרשות

המקומית חייבת להקים תורן.

אתה תבוא להקים אצלי תורן? אם כן, אני מתנגד לזה.

נ. אליעד:

בפקודת העיריות קיים דבר זה. כל דבר שאתה יכול לדרוש מאדם והוא איננו עושה, אז אתה יכול לקבוע. מבחינה משפטית, אדוני, זה "תפור".

מר שפט:

אני תומך בעמדת ה"כ אליעד.

י. בארי:

אין שום מניעה שבסעיף 6(א) ייאמר ש"הרשות המקומית רשאית להקים תורן מרכזי במקום התורן שהוסר".

סעיף 6(א) בתיקון - נתקבל

סעיף 6(ב) -

בסעיף 6(ב) מדובר על סמכויות - "להסרת התרנים כאמור יהיו לעובדי הרשות המקומית סמכויות אלה ולא יזדקקו לביצוען להחלטת בית משפט".

מר קלוגמן:

כתוצאה מהתקון של חברי הוועדה בארי ואליעד נצטרך לחקן את סעיף 6. סעיף 6 מצריך "יישור הקו".

מר שפט:

אין התנגדות לחקן את סעיף 6.

הכניסה לבית צריכה להיות מסוייגת. איך נכנסים לבית? מי נכנס לבית? מכל מקום, לפי סעיף 6(ב) הכניסה לבית היא חופשית מדי; ולפי סעיף 6(ב)(3) - "שימוש בכוח סביר" - בכלל שמח. לדעתי, צריך לסייג את זה.

נ. אליעד:

לא מדובר בדירה, אלא בבית.

מר קלוגמן:

היו"ר י. תמיר:
לא יהיה כל ערך לחוק אם לא תאפשר
לאנשים להקים אנטנה. אנחנו מוכרחים
לחת' יותר ויותר שיניים לרשויות המקומיות במידת האחריות שהם עושים.
"בית" - אני מתכוון לבית משותף. אם זה לא בית משותף, אז זה בית פרטי.
אני מוותר על הליכים משפטיים.

נצ' אליעד:
אני רוצה לפחות שתשלח הודעה מוקדמת.
מצד אחד אתה מסרב את עצמך. שלא ילכו
לבית המשפט, אבל לפחות שתהיה הודעה ובה יהיה מצויין זמן סביר.

מר קלוגמן:
בית משותף, זה כמו בחוק מקרקעין, וזה
לא כולל דירה.

נ. אליעד:
אם אתה אומר חדר מדרגות, אז אתה צריך
להוסיף ולומר כי זה עבור התקנת אנטנה.
במקרה כזה צריך לקבל מפתח. ואם אין
(ב.צ. קשת: לפעמים גם גג נעול)
מפתח, אז הוא יפרוץ.

אני מסכים בהחלט שלא לסרב, אבל צריך
ליצור תנאים כאלה שלא יהיו חיכוכים.

מר שפט:
לנו אין כל ענין להכנס לדירות. דירה
זו מערכת של חדרים שנועדו לשמש מגורים.
אני מציע שנכתוב "למעט דירות".

נ. אליעד:
אני מציע: "כניסה לבית דרך חדר
מדרגות וגג". אני גם מציע להוסיף -
"לאחר הודעה על כניסה בזמן סביר לבית". שתהיה הודעה מוקדמת.

מר קלוגמן:
כמו הגובה של חברת החשמל.

היו"ר י. תמיר:
אני מסכים לזה שתהיה הודעה מוקדמת.
אני בכלל מבקש שתשקלו את הענין הזה.

נ. אליעד:
שלא יהיה "בשימוש בכוח סביר".
אני מבקש שתחפשו נוסחה שתרכך את
היפוי כוח שניחן.

מר קלוגמן:
האיש יזהר על מנת לא לחרוג, כי הוא עלול
לעמוד לדין.

י. בארי:
אפשר לשים את זה בתקנות.

מ. הכהן:
שיהיה צו עירוני.

כיצד יכול לדעת בעל הבית שהסירו או
התקינו את האנטנה?

א. הרליץ:

עובדי העירייה יבצעו את הקמת האנטנה
משום שהם לא בצעו. להרוס אנטנה זו

מר קלוגמן:

עבירה.

אנחנו רגילים שמסירים כל מיני מחקנים
ובתים. כאן אחה נוחן פתח לרמאים

מ. הכהן:

שיסירו חלקים שווי ערך.

מה עושים עם שעוני מים? הרי הם גם כן
שווים למעלה מ-300 ל"י.

מר קלוגמן:

אין גבול לדברים אלה.

היו"ר י. תמיר:

שיהיה מסמך חתום ע"י ראש עיר או מישהו
אחר.

א. הרליץ:

ג. אליעד:
לא הולכים העובדים כל כך מהר ומבצעים.
קודם יש הכרזה, אחר כך התנגדות, ואחר
כך הודעה להוריד. יש פרוצדורה ארוכה. אין לדבר סוף. עובד עירייה
מודיע על הזמן שיבוא לשם. זמן סביר שיהיה לבואו, ואז יש לך עוד זהות של
זמן. מכל מקום, נראה לי שהדבר יישאר כך.

ב.צ. קשת:
מדוע שלא יהיה בידו אוחו פקיד אישור
לכך, אם שמו ותעודת זהות שלו, שהוא ממונה
על מילוי הוראה בקשר לאנטנות? צריך לצייד עובדים אלה בתעודה כזו.

מר שפט:
ראש העירייה הוא מי שמעביר סמכויותיו
בכתב, או מפקח מי שראש העירייה מינתהו.
לי אין התנגדות שייאמר במפורש כך, שנוסיף
הגדרה נוספת - שעובד רשות מקומית שהתמנה לענין חוק זה. לעובדים או
לפקחים של רשות מקומית.

סעיף 6(א)(ב) בתיקון - נתקבל

סעיף 7 -

ב.צ. קשת:
הקמתי תורן כאשר היה מותר לי (מר שפט: אף
לא היה מותר). עובדה היא, שעשרות מאות
תרנים הוקמו. היום, כאשר אנחנו נגשים לחוק זה אנחנו נגשים בעדינות ומתוך
חשש שמא הציבור לא יוכל לעמוד בזה. וכו'.

על כל פנים, האנטנה שלי עומדת במקומה
5-6 שנים. אני התקנתי אותה בכספי, והיא עלתה לי כמה שעלתי. עכשיו בא
החוק הזה ואומר שצריך להוריד אותה. באים ומסירים את האנטנה שלי. לא רק
מסירים, אלא גם מחייבים אותי בעד הסרתה, וגם לוקחים אתם את האנטנה שלי.

תסיר אותה אתה, ואז לא יקחו אותה ממך.

מר קלוגמן:

ב.צ. קשת: אנחנו מדברים על המציאות. עצם החוק הזה בא מתוך שהציבור לא עמד בזה, לכן אני מפקפק בכלל אם יוכל לעמוד בו. אני רואה שאנחנו נגיע בקונפליקט עם הציבור. אינני מאמין שהדבר הזה יבוצע בעתיד הלא קרוב אפילו, שכן הציבור לא ירצה בזה. האם אנחנו נחרים את זה?

אדוני היושב ראש, אני לא מציע ולא כלום.

אני מלא חרדה לזה.

היו"ר י. תמיר: הדברים שח"כ קשת אמר מעוררים בי את הרצון להגיב בכל האחריות ובכל החומרה. במדינה הזו מחפתח חוק חדש - שלא לכבד את החוק. צעד אחרי צעד אנחנו הולכים לקראת מחשבה שהציבור לא יקבל את זה. אם כך, הרי שאין צורך בכנסת, אין צורך במשטרה. אני לוחם בזה. הייתי בקו זה משך כל השנים. לא יתכן שאנחנו רחמנים לגבי עריינים על החוק מפני שאנחנו רוצים לתת קנסות על קבלנים, על פסולת אשפה, ומשלמים קנס של 50 עד 100 לירות, כי הובלת הפסולת עולה 1000 ל"י.

היו כמה הצעות חוקים פרטיות של חברי הכנסת אליעד וששון, והן נתקלו בהתנגדות. מכל מקום, העונשים באים כדי למנוע עשיית עבירה. אל יעשו מעשי עבירה, ואז לא יהיו עונשים. יש חוק והאנשים מפירים אותו. בחי המשפט נחונים בהתחשבות שמביאה לעידוד עבריינות. אנחנו מודעים לכך, ובישיבה שעברה דברו על כך שחוק זה הנו קשה לבצוע. ישנם קשיים אובייקטיביים. אבל זה חוק לעשרות דורות. האנסנות מתרבות. למעשה, אנחנו מחוקקים חוק זה באיחור רב.

אם לא נטיל עונשים כבדים, לא נוכל לפתור בעיות רבות, כגון: בשטח התנועה, אור אדום, חניה, בעיות שכונתיות ועוד. כך שעלינו לחזק את הרשות המקומית, את הזרוע המבצעת.

מר שפט: בהמשך לדבריו של היושב ראש ברצוני לומר, כי אם יסירו את האנסנה שלהם אז איש לא יגע בה. אולם קיימת בעיה אחרת, שאנחנו לא יודעים למי שייכת האנסנה. אני אסיר את האנסנה ואחרים אותה, ואשים אותה במחסן לדורות, עד שיבוא בעל האנסנה וידרוש אותה, או שיגיש תביעת פיצויים וכו'.

אם אנחנו צריכים כלים מינימליים לגבי אלה שלא שעו ולא הסירו את האנסנה לאחר התראה, אנחנו נסיר את האנסנות ונזרוק אותן כי הן התבלו, וכי הן לא בעלות ערך לאחר הסרתן מעל הגג. אנחנו נזרוק גרוטאות אלה לחיריה. לשם כך בא סעיף 7(א).

מר קלוגמן: בקשר לביצוע הייתי אומר, שאם היה לנו זמן אז הייתי מזמין את ראש עיריית ירושלים, מר סדי קולק, שכן זהו האיש שעומד ומחכה להחלתו של חוק זה. אם אנחנו מטילים ספק לגבי הביצוע, אז כיצד ננהג בעיר העתיקה ועוד? איננו צריכים להתעלם שיש מעין סנקציה מבלי ללכת לבית המשפט, כך שזה יעודד את האנשים להסיר. אני מציע להשאיר את סעיף 7(א).

נ. אליעד:

אני תומך בהצעת מר קלוגמן להזמין את מר קולק לישיבה, יתכן וזה אני מהרהר אם בסופו של דבר לא אסתייג מהחוק.

הערה לחוק עצמו: הייתי מציע שהעניין הזה של הוצאות הסרת האנטנה וכל הסנקציות שמופיעות בסעיף 7, ייאמרו בהודעה. שיהיה כתוב בהודעה: דע לך שאם לא תסיר את התורן אז הרשות תהא רשאית לעשות כן, ואחה תהיה חייב בהסרה וכו' וכו'. שהאדם ידע את זה.

מה שאני לא מסכים עם היושב ראש הוא בקשר להכללה. לדעתי, אתה, אדוני היושב ראש, יוחר מדי מכליל, ולא מבדיל. אם בונים מבנים שלמים בלי רשיון, או אם אנשים מפירים חוק - קיוסק באמצע הרחוב - בודאי שאתנגד לזה. אבל אני רוצה שיהיה ברור במשפט, כי בעולם המשפט יש הבדל בין שני חוקים - יש חוק "מלה פרסה" ויש חוק "מלה פרוהיביטה". זאת אומרת, שאדם יודע שאסור לו לעקור עץ, או להכות חברו. בדברים אלה אתה לא צריך להזהיר. זה מה שנקרא ידיעה ב"פרוהיביטה". אדם שלא יודע מה צריך לעשות, אז זה צריך לבוא לידיעת הציבור.

אני מגלה את עצמי שאני עברייני. אני מודה ומתוודה. לא ידעתי שבשביל הקמת אנטנה לטלוויזיה אני צריך רשיון. הקימו בתל-אביב אנטנות רבות. אילו הרשות המחוקקת היתה נוקטת אמצעים נגד אחד או עשרה איש, והיו אומרים כי האנטנות הוקמו נגד החוק, אז הדבר הזה היה נפוץ והעם היה יודע. הנה, אני משפטן ולא ידעתי שנחויץ רשיון. לא שמתי לב לכך.

עכשיו אדוני היושב ראש, כאשר אתה מחוקק חוק, כמו חוק זה, האם התקנות האלה המציאו את התחליף לזה? עוד לפני שתהיה בארץ טלוויזיה אמרתי לצבי אברבוך מדוע לא מחקינים כאן אנטנות מרכזיות. האם אז היו האפשרויות האלה? - לא היו. אז תסכים אתי שיש הבדל בין דברים ברורים ובולטים. בתורת ישראל יש גמישות בכל מקום. יש צדדים שוליים ששם אתה לא יכול לבצע דבר. על כל פנים, אני מסכים אתך שצריך לנקוט ביד חזקה בעניין זה. אבל אם אתה רואה שיש חניה על מדרכות, חטיל אלף פעם קנסות, ויהיה ללא הועיל, אלא עד שתמצא תחליף סביר לכך. אחרת לא תתגבר. הטעות היא, שהציבור איננו מבחין בין הדינמיקה של חברה ובין תכנון, לכן נוצר פער שהולך ומתקדם מהר מאד.

אני בטוח שעד 1969 היו כמה יערות של אנטנות בארץ, והן היו חוקיות. ואם הן חוקיות אז אם אתה מתקן תקנות כאלה, אתה לא תצא מזה. לפתע אתה מגלה שכולם עבריינים בארץ הזו. כאן נעוצה המחלוקת שלי. אילו היינו נועזים לא היתי נותן יד לחוק הזה. מכל מקום, הייתי רוצה לשמוע את מר טדי קולק בעניין זה.

אני חושש, אדוני היושב ראש, שכאשר יבואו לשכונות עולים, לריכוזים צפופים, שיש להם כל כך הרבה צרות ובעיות, וגם בלחצים שאנחנו חיים - לא יהיה טוב.

אני עדיין שתחולתו של חוק זה תחול בעוד שלוש שנים. אל נרצה הכל בבת אחת.

י. בארי:
אני תומך בעמדתו והשקפתו של היושב ראש יוסף תמיר.

באשר לסעיף הספציפי, נראית לי ההצעה שהוצעה ע"י ח"כ אליעד - שבהודעה שתשלח לדיירים או לבעלי האנטנות תכלול גם התראה שהאנטנה צפויה להסרה, ושהיא תחולט ושתיעשה קניינה של הרשות המקומית.

הכוונה פה שניתן יהיה לבצע את ההחלטה. בפעם הקודמת בקשתי, ואני חוזר ומבקש שתהיה איזו שהיא ערובה לכך שניתן יהיה לבצע. שהרשות המקומית באמת תבצע, שאם לא כן אז מוטב שהחוק הזה לא יצא, ודוקא אחרי מלחמת יום הכיפורים.

י. בארי:

סעיף 2 לחוק מורה שרשות מקומית רשאית להחליט על הוצאת ההוראות הללו. לאו דוקא לעיר, לשכונה, או בבית אחד, במדינה הזו מופרים, מזה שנים, חוקים ברייש גליי. כאשר ניסו לפני שנים לאכוף את חוק כנוביץ, אז חסמו כבישים. על כן עד היום חוק זה מופר. כל מה שאני טוען פה הוא, שהנהיגו אווירה של אי קיום חוקים, כולל אותו חוק שרשויות נחלים והנהרות עד היום לא עשו בו שימוש אפילו פעם אחת.

היו"ר י. חמיר:

בענין המשאיות, לא רק שמנעו בעד ביצוע החוק, אלא הם מעמידים 20%

מעל למותר להם.

טרם שמעתי את היועצים המשפטיים לממשלה. בקשתי שיחשבו על ערובה מסוימת. אם רשות מקומית לא תבצע את ההחלטה, הרי שאני אתנגד להוצאת החוק.

מר גלוקמן:

ניחן לבצע את החוק הזה. בסעיף 2 לחוק מאפשרים לרשויות המקומיות לקבוע לרחוב אחד. נניח, שיש פנורמה, מדוע שלא ניחן לאותה רשות מקומית לבצע את זה?

אנחנו מדברים על התחלה באזורים קטנים, ואחר כך נמשיך בזה צעד אחר צעד. האם יש כאן מקום לבקש את הערובה? אנחנו לא יכולים להעלות את השאלה הזו מבחינת ההגיינות.

מר שפט:

בעצם רוצים להביא לקונפורמציה שלמירת החוק. אתה טוען שאתה רוצה ערובות בטוחות שהחוק הזה יקויים דווקא מצד הרשויות כדי לתת את ידך. מה פירוש רשות תהיה מסוגלת לבצע? אתה רוצה רשימה של עובדים טכניים, בעלי מלאכה וכו'? לשם מה צריך את זה? באיזו צורה ובאיזה אופן? מהו אותו מסמך שאתה רוצה?

י. בארי:

בקשתי להוסיף בסעיף 3 את המלים "או שר הפנים, או מי ששר הפנים מינה, שוכנע שהרשות המקומית מסוגלת לבצע את זה". זו לא ערובה בטוחה. אם רשות מחליטה מחר להסיר אנטנות, אז שתבצע את זה. מוטב לי שהחוק לא יכנס לתוקפו אם לא יבוצע.

נ. אליעד:

האם תהיו מוכנים להגביל את המועצה המקומית שבבת אחת תלך לשכונות מסוימות, ושחעסיר אנטנות בצורה שיטתית, ולא לסמכות כוללת? להגביל אותה שתחחיל מהחלקי ותתקדם לסמכות כוללת.

אם חתן סמכות שלמה, והיא לא תמלא אותה,

אז גם את החלקי לא תבצע.

ב"צ קשה:

אני מבין שהיושב ראש אימץ את ההצעה להזמין את מר קולק. אני מציע להזמין יחד אתו שני ראשי מועצות מקומיות, ולא דוקא של שלומי, אלא מהסוג של קרית גת או קרית מלאכי ואופקים, ולברר אתם איך הם רואים את הבעיה הזו. האם היא בר ביצוע וכו'. מכל מקום, טדי קולק, לדעתי, איננו המידגם הנכון בענין זה.

היו"ר י. תמיר:

יש כאן אי הבנה עמוקה לגבי עצם פעולתנו
היום הזה. אנחנו לא מחייבים את הרשויות
המקומיות לבצע את זה. אנחנו נותנים לה את האפשרות.

לדעתי, מר קולק הוא הדוגמה הטובה
לענין זה. צצים דברים מכוערים ביותר מעל לצריחים. אין צורך בהם.
הכל בא מתוך אנרכיזם שיש במדינה. טדי קולק רגיש לענין זה ואנחנו
נשמע אותו.

דרך אגב, אני מקבל את הצעת ח"כ קשת,
ונזמין עוד שני ראשי מועצות מקומיות. נעשה מין מבחן כזה. אבל במה
שתתנה את תמיכתך בחוק זה איננו עומד במבחן. (י. בארי: בפעם האחרונה
הצעתי מה שהצעתי, וזה הובטח ---) אתה יוצר על ידי כך אי אמון, ואילו
אנחנו רוצים לתת להם עידוד.

לדעתי, ענין זה הוא בעל חשיבות באיזו
מידה אנחנו נותנים לרשויות המקומיות אפשרות זו. מר מליון אמר שהם
מעונינים בחוק זה. אני לא יזמתי אותו. הוא בא ממשרד הפנים ואני
מקדם אותו בברכה.

נאח ועוד: אנחנו יודעים שחוק התכנון
והבנייה הוא חוק טוב. הוא חוקק ב-1965, ואנחנו רואים כי 95%-98% מכלל
התכניות המוגשות לוועדות בנייה מקומיות ומחוזיות הן חריגות. כל הקבלנים,
מרסקו ושיכון עובדים וגם הקבלנים הקטנים - כולם רוצים להרוויח שלא כדין
על אחוזי הבנייה. אדם בלתי שפוי בדעתו מגיש תכנית לפי תכנית המתאר.

יוצא שאנחנו עומדים אחר כך בפני שואה
סביבתית. אם אנחנו לא נגדיר את התודעה ברשויות המקומיות שאת החקיקה
שלה יש לכבד כלשונה, לאן נגיע?

כחוב בסעיף 7(ב) - "כאמור בסעיף 6"
ו"כאמור בסעיף 8".

מר קלוגמן:

סעיף 7(א)(ב) - נתקבל

תודה רבה. הישיבה נעולה.

היו"ר י. תמיר:

הישיבה ננעלה בשעה 11.00.